Veredicte

XXXVIII PREMI DE NOVEL·LA

Felip del cabàs

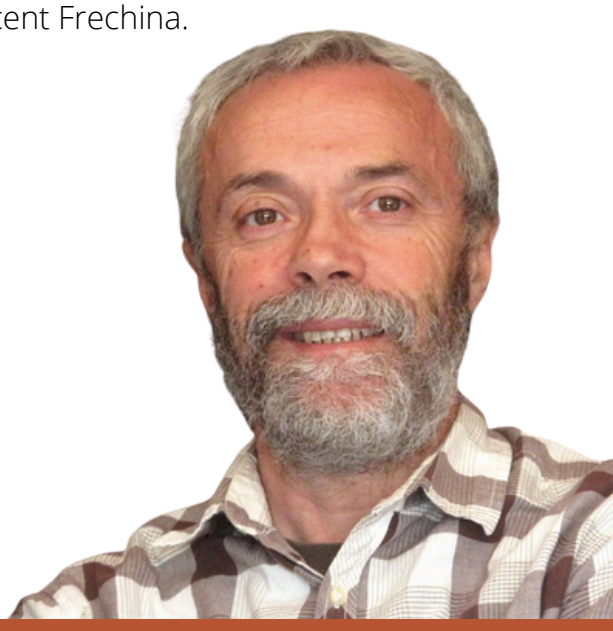
L'autor

Joan Olivares Alfonso (Otos, 1956)) és escriptor i llicenciat en Física Teòrica. Ha compaginat la docència amb la creació literària, l'estudi de la cultura popular i la gnomònica, la disciplina dedicada als rellotges de sol. Aquesta confluència entre ciència, literatura i patrimoni ha donat lloc tant a llibres com a articles especialitzats i projectes artístics en espais públics.

La seua trajectòria narrativa ha sigut reconeguda amb nombrosos guardons. És autor de *Dies de verema* i *Pell de pruna*, tots dos Premi de Literatura Eròtica La Vall d'Albaida; *Vespres de sang*, Premi de Novel·la Ciutat d'Alzira; *L'estrep*, Premi Andròmina de Narrativa; *Pana negra*, Premi Constantí Llombart de Narrativa, i *El metge del rei*, Premi Enric Valor de Novel·la. També ha publicat *Ultratge*.

La memòria dels pobles, les històries de la gent i la riquesa de la llengua oral tenen una presència destacada en la seua obra. En *Els morts de la nostra vida*, un recull de vint-i-tres contes, recrea el món rural a través de personatges, records i experiències que combinen tendresa, duresa i ironia. El seu interés per la cultura popular també es manifesta en *Pep Gimeno «Botifarra». El cant de la terra*, escrit amb Josep Vicent Frechina.

La seua obra més recent és *Els morts de la nostra vida* (Bromera, 2022).

Veredicte

L'obra

Ambientada en un poble valencià a finals dels cinquanta, *Felip del cabàs* conta la història de Vicent, un adolescent que arriba al poble de son pare després d'una infantesa marcada per l'absència i el desarrelament. Allí coneix Felip, un home amb una greu discapacitat física que es desplaça dins d'un cabàs d'espart i que, malgrat les seues limitacions, posseeix una intel·ligència desperta, un humor irreverent i una extraordinària vitalitat. Entre tots dos naix una amistat que culminarà en una aventura insòlita.

Molts anys després, una dona alemanya arriba al poble disposada a reconstruir aquella història a partir dels records dels qui la van viure. Les dues línies narratives s'entrellacen en una novel·la que combina humor, tendresa i misteri, i que ofereix alhora un retrat viu de la societat rural valenciana de la postguerra, amb les seues misèries, contradiccions i grandeses.

El veredicte del jurat

El jurat ha valorat *Felip del cabàs* com una novel·la d'una gran força literària i humana, capaç de transformar la memòria personal en una emocionant reflexió sobre l'amistat, el pas del temps i la identitat. Destaca especialment la creació de Felip, un personatge memorable i ple de matisos, així com la relació que manté amb Vicent, narrada amb autenticitat i sensibilitat. El jurat considera igualment remarcables la recreació del món rural valencià, la riquesa d'una llengua genuïna i expressiva i la capacitat de l'obra per a emocionar sense artificis. Tot plegat fa de *Felip del cabàs* una novel·la madura, evocadora i d'una notable qualitat literària.

Declaracions del guanyador

«Rebre este premi 27 anys després d'haver-lo obtingut per primera vegada em causa una emoció molt especial. Per una banda la narració està bàsicament inspirada en fets que he viscut de primera mà, i hi apareixen personatges que han format part de la meua vida. Un altre motiu de satisfacció és el fet que, amb aquesta història, tenia un projecte en comú amb el meu gran amic Toni Canet que es va veure avortat per la seua mort prematura i inesperada. La novel·la va dedicada a ell i als altres companys que formaven part del projecte, i a tots aquells que m'han explicat de primera mà les seues vivències. De manera molt especial als desapareguts Vicent Vidal i Jorge Goldenberg».